

табла сръборена. *ib.* p. 241. Една тенежана цѣвъ подобна като на едно кафено доланче да са върти. *Л. Д.* 1875 p. 105.

Дола̀хтенка с. ж. родъ платъа изъ грубой ткани. *См. подь словомъ* бало. *Пк.* 86 стр.

Долгúсанъ (?) Ази да те тебе солиа Дошикусане науца И долгусане терлици. *В.* 137.

До̀ле с. с. долина. Падна юнакъ падна помакъ у въ дълбоко доле, въ пусто тѣмно горе. *Л. Д.* 1876 p. 147. Вижъ Недѣля що може А доле-то сѣ кълнали И гора-та ѣ писнѣла От неделини-те гласове. *Д.* 21, 44—47. Падна юнакъ, падна помакъ Увъ дълбоко долѣе. *Гн.* 252.

До̀лѣ нар. внизъ. Той падна по гърба си долѣ. *Л. Д.* 1875 p. 145. Тешка одаа да свалишь, Да слезешъ доле во поле, Та запри тешка одаа. *М.* 140. Вода-та ся процѣжда прѣвъ наложены-ты дрехы и тече долѣ у единъ котелъ. *Л. Д.* 1872 p. 255. **На долѣ** внизъ. Тия капчицы спадать на долѣ въ видъ на дѣждъ. *Л. Д.* 1870 p. 80. Лава-та разлѣсея на долѣ по поляна-та. *Л. Д.* 1873 p. 68. **По-долѣ**, ниже. Подолѣ отъ тънко-то чирво твърдѣ рѣдко стига вода, зачото доклѣ да стигне тя се попила. *Л. Д.* 1874 p. 50. Колко-то за студена-та вода немъ отъ 6° подолѣ не можемъ да кажемъ нивка. *ib.* p. 58. Щемъ по-доле да видимъ. *Г.* 329.

До̀лени имл. собств. мѣста. Суши сливи отъ Долени. *М.* 278.

До̀ленъ пр. 1) нижній, лежащій внизу. Страшна бѣда Хала—халетина. Долна уста на гърде му бѣе, Горна уста въ чело го удара. *М.* 173. Долу ми на долна земя. *Д.* 13, 41. Долу ми на долен свѣт. *ib.* 15, 9. Я влѣзви въ долини земници. *Д.* 27, 23. Прау таргать долна копушница. *М.* 101. 2) низкій (по положенію, по качеству). Едно долне съсловіе. *Л. Д.* 1872 p. 180. Кога-то единъ долень чиновникъ (службанъ) ся отправи камъ по-горній. *Л. Д.* 1873 p. 158. Наши-тѣ учители сѣ твърдѣ долни хора, кога-то е достигнала работата до тамъ дѣто да ги поучава и г. Дановъ. *Пс.* 9—10 p. 184. Търговцы-тѣ май ги излѣгватъ, че за хубавъ платъ имъ даватъ съ ласкателства долень съ скѣпѣ цѣнѣ. *Ч.* 74. Тогава прикупихъ други тамкашни стоки съ твърдѣ долна цѣна. *Х. II*, 20. **По-долень** ср. ст. нисшій, ниже. Всякий отъ тѣхъ мислилъ че не е по-долень отъ други-тѣ. *Г.* 86. Най напѣдъ почва момковъ баща, послѣ моминъ баща, да не остани по-долень отъ него, хвърля и той повѣчъ (пѣнизы). *Пк.* 124. Това злю (ракыя) испрѣвъ захванѣло отъ подолны-ты и по-прости-ты, въ послѣдне врѣмя врьли корени-ты си дори и тамъ гдѣ-то най-нетрѣбваше. *Л. Д.* 1869 p. 109. Сѣно прибрато въ дѣжделиво врѣмя губи отъ